

До Народно събрание на Република България

Становище на сдружение „Барсъ“ за Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие

Уважаеми дами и господа,

В Истанбулската конвенция има много добри неща. Огромна част от тях обаче не ни касаят, защото ние не живеем нито в Близкия изток, нито в Африка. Дори тогава, когато жените в Западна Европа още не са могли да гласуват, равенството между половете у нас е било факт. Нашите стереотипи не застрашават никого, те са стожера в нашето общество.

Идеята за „овластяване“ на жените трябва да се разглежда като унижителна в Европа. Позицията, която заема един човек в нашите общества трябва да зависи от квалификацията и уменията му, не от пола или „социалния“ пол (каквото и да означава това).

У нас има специален закон за защита срещу домашното насилие. Той до такава степен защитава жените, че дори се е превърнал в инструмент за извършване на насилие от самите тях. По този закон всяка жена, която твърди, че е жертва на насилие, може да получи защита, без да трябва да доказва това, че насилие действително е имало. Това, обаче, не спасява огромна част от реалните жертви на насилие, защото изпълнението на закона е както всичко друго у нас. И това за съжаление няма да се промени от тази Конвенция, защото причината не е в закона и текстовете.

В Конвенцията обаче има опасни моменти, които ще се обърнат срещу обществото и от които ще се възползват малцина „усвоители на средства“.

Само един пример – изискването за обучение за „нестереотипните роли на пола“ още от най-ранна възраст. Независимо от тълкуванията, които се дават на това понятие, всички можем да видим приложението и практиката в Западна Европа.

Не твърдим, че хората с нарушения в сексуалните си възприятия не заслужават уважение и зачитане на правата, но решаването на проблемите им не може да се превърща в централна тема за обществото. Могат да се изредят стотици неща, които карат многократно повече хора да се чувстват некомфортно – има твърде ниски/високи хора, твърде слаби/пълни, жени с малки/големи гърди, хора, които не харесват ушите или носа си и т.н. и т.н. Нормално е хората с нарушения в сексуалната идентичност да искат да бъдат в центъра на събитията... всички искат това, всеки смята, че неговият проблем е най-голям и важен. Но прекрояването на обществото по тяхна мярка е най-меко казано неразумно.

Има едно понятие - хомосексуалност на развитието Този вид хомосексуалност се среща в пубертета и до 22 годишна възраст, при липса на хетеросексуални свързки. По правило и съобразно множество психологически изследвания подобна нагласа е преходна, широко разпространена и епизодична по същество. Почти 30% от подрастващите преминават през подобна фаза; решаващо за протичането ѝ е съответната социална и семейна среда. Ако обаче въпросната среда започне да култивира тази нагласа от най-ранна детска възраст, застъпването на естественото

биологично развитие със социалните нагласи определени като норми в обществото се реализират като трайна психологическа потребност. Подобен ефект вече се наблюдава в страни като Великобритания, където смяната на пола при деца се превръща в един доходоносен и добър бизнес. Естествено долемия бизнес няма сметка да спре този процес по никакъв начин. Смяна на пола, както и поддръжката на всякакъв вид терапии, протичащи с години е доходоносно и колкото повече желаещи има – толкова по-бързо и по-успешно може да се развива тази индустрия. Въпросът е дали искаме ние и нашите деца да сме част от нея...

С уважение:

Сдружение Барсъ

InfoCenter

From: Bars HR <pr@bars-hr.net>
Sent: 23 януари 2018 г. 17:36
To: infocenter@parliament.bg
Subject: Становище - Ист. Конвенция
Attachments: bars-ist-konventsija.doc

Уважаеми дами и господа, във връзка с предложението за изпращане на писмени становища по Истанбулската конвенция, прикачвам становище на сдружение "Барсъ".

С уважение:

Любомир Данков

БЦ Сердика, сграда 1, ет.2, офис 204
ул. Гюешево 83, гр. София

тел: +359 888 671 850